

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

CV VÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Duminica slăbănogului de la Vitezda

De ce a întrebat Iisus pe bolnavul de la scăldătoarea Vitezda, din duminica a IV-a după Paști, dacă vrea să fie sănătos? Ce sens are întrebarea „Voiești să te faci sănătos?” adresată unui om paralizat de aproape patru decenii? Nu, nu este fără sens. Este doar o chestiune de accent, așa cum se întâmplă și cu viața noastră în multe rânduri. Chestiuni de accent. Tradusă pentru urechile tuturor, întrebarea ar fi: „Vrei cu adevărat să te faci sănătos? Chiar vrei?” Și, dintr-o dată, întrebarea devine nu doar pertinentă, ci cât se poate de actuală pentru noi. Care noi? Noi cei care întotdeauna cerem câte ceva de la Dumnezeu, care întotdeauna ne ploconim să ni se dea o minune, care mereu ne plângem pentru starea catastrofală în care ne aflăm, pentru singurătatea noastră, pentru boală, nedreptăți și toate cele. Dar tot noi care nu facem mare lucru pentru schimbarea stării noastre. Ca unii care așteaptă să ia un examen doar dormind cu manualul și o iconiță sub pernă, desigur un manual nedeschis. Ca unii care se plâng de singurătate, dar nu întrebă pe nimeni de sănătate. Ca unii ce se miră de ce lumea nu râde cu ei, deși stau permanent încrunțați și parcă dispuși să împungă pe cineva. Iar acestea sunt doar câteva exemple extrase în fugă din poveștile înregistrate de ochii mei în viața de zi cu zi.

„Chiar vrei să fii sănătos?” Vorbești serios? Sau o spui, așa, pentru că trebuie să te plângi? Dar tu ce faci pentru a te vindeca? Ai cerut sfatul unui preot? I-ai urmat canonul, tratamentul? Ești prezent în marele spital care este Biserica? Lei doctoriile menite să te facă bine? Îți vindeci tu, oare, indiferența și egoismul în care ești manipulat să trăiești? Pui tu, oare, în loc grija pentru semenii și dărnicia inimii? Ei bine, dacă nu le faci pe acestea, îți voi spune că mai ai până să te vindeci. Se zice că doctorul tratează și Dumnezeu tămăduiește. În cazul nostru, în problemele spirituale, și noi trebuie să facem ceva. Să încetăm cu lamentările și să FACEM ceva.

Vei întreba, poate, ce făcea bolnavul de la scăldătoarea Vitezda pentru izbăvirea lui. Concret, el nu putea să se miște de la mal, era paralizat. Nu făcea bine nimănui, nu ajuta pe nimeni. Dar spera. De 38 de ani spera, dar trăia drama că alții, mai puțin bolnavi sau ajutați de rude și prieteni erau aruncați în apa vindecătoare înaintea lui. Frustrare, durere, neputință, poate invidie. Și, totuși, spera. Nu avea om să îl arunce în apă imediat după

venirea îngerului, dar nu renunțase la luptă. O luptă interioară, pe granița dintre nădejde și deznădejde. Iar Hristos a venit atunci când trebuia și l-a salvat. Așa cum și noi suntem chemați să ajutăm pe cei neputincioși să ajungă în apă sau, și mai bine, să ne ajutăm unii pe alții. Acum, avem la dispoziție o scăldătoare în care nu viteza de reacție este premiată, ci hotărârea, sinceritatea, inima bună. Vitezda de azi este Spovedania. Ca și atunci, și acum, după îmbăierea în lacrimile pocăinței, după decizia de schimbare a vieților noastre, trebuie să urmăm cuvântului Domnului: „Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ceva mai rău”.

pr. paroh Mihai Gojgar

**„Iată că te-ai făcut sănătos.
De acum să nu mai păcătuiești,
ca să nu-ți fie ceva mai rău”.**
(Ioan 5, 14)

Vindecarea slăbănogului de la Vitezda

BUCURIA DE A FI ÎMPREUNĂ

În acest număr mi-am propus să trecem în revistă toate departamentele și implicit activitățile pe care le desfășoară Biserica noastră. O amplă activitate ce are deja 2 anișori o reprezintă întâlnirea de luni seara numită „Seara Catehetică”, seară în care suntem în comuniune și comunicare deplină. Comunicare pentru că, la această întâlnire, se dezbate teme de interes general, alese chiar de unii dintre participanți și comuniune pentru că suntem uniți printr-o rugăciune în comun, pentru că ne putem completa unii pe alții cu noi idei, putem aduce în discuție anumite subiecte sau chiar probleme personale, fără a ne simți îngrădiți, ba mai mult decât atât, la final, putem socializa și ne putem cunoaște; personal, prin aceste întâlniri am cunoscut oameni valoroși, care, ulterior, mi-au fost aproape la bucurii sau suferințe.

Un departament vizibil al Bisericii este cel al Comisiei de Pelerinaje. Nu cred că există om căruia să nu-i placă să călătorească, să cunoască sau chiar să descopere noi locuri, mai ales dacă acest lucru se face organizat și la costuri minime!? Da știu, unii vor spune că nu știu ce vorbesc, chiar știu ce vorbesc, și mai mult, nu vorbesc din auzite, ci vorbesc din experiență ... nu voi uita prea curând ieșirea pe care am făcut-o la Sinaia, în februarie, unde ne-am distrat și simțit minunat, într-o vilă superbă, cu bani puțini.

Un alt departament care nu implică mulți bani, ci doar dorință, este cel Social. Acesta te responsabilizează, te ajută, ajutându-i pe cei de lângă tine, te face să te descoperi, să cunoști oameni de valoare care îți împărtășesc bucurii din cultura și experiența lor, oameni din păcate uitați de familie sau copii singuri,

dar fericiți că sunt împreună cu alți copii. Ei nu au multe lucruri, însă au o bucurie și emoție aparte în momentul întâlnirii cu tine...toate acestea și multe altele te vor face să vezi o altă față a vieții.

Alte activități care pot fi făcute împreună sunt realizate prin intermediul Departamentului Cultural, departament care și-a propus să promoveze Biserica, ca spațiu cultural, să dea formă dorinței noastre de restaurare a acestui monument istoric cu o vechime de aproape 200 ani. Acest departament ne bucură de proiecte vizând punerea în scenă a unor piese de teatru care ne aduc în preajmă regizori și actori renumiți alături de tineri din biserică, amatori. Nu pot să trec mai departe fără să amintesc de frumoasa piesă de teatru prezentată de câteva ori, „Hoțul de mărgăritare” a Părintelui Valeriu Anania, care s-a bucurat de un real succes.

Am lăsat la urmă două departamente, Sport și Timp liber, care ne ajută să ne bucurăm împreună de timpul nostru liber și să avem grijă de sănătatea noastră. Sportul ne redă echilibrul interior, ne scoate din singurătate și ne disciplinează. Puteți juca: volei, fotbal, baschet, tenis, șah, squash sau puteți alerga; nu, nu în jurul Bisericii, ci pe pista de pe stadionul „Lia Manoliu”. Timpul liber este departamentul care ne propune ieșiri la teatru, film, opera, balet și alte invitații de acest fel.

Dacă toate aceste lucruri vi se par interesante și atrăgătoare, dacă vreți să vă convingeți că ele există și se pot realiza în cadrul unei Biserici, vă așteptăm pe Strada Franceză Nr. 1 sau puteți vedea poze pe serile_catehificeyahogroups.com.

Paula Drăgan

DE LA HIP-HOP LA BISERICĂ

Aici nu se așează o istorie cu glazură sobră, despre vreun sevrăj la capătul căruia se arată un înger frumos (unii ar spune că acesta este un pleonasm, iar eu m-aș gândi că, date fiind părerile din acest cadru antropomorfizator-naiv al multor vieți bine intenționate și hiperspecializate, ar putea fi o contradicție; fiindcă îngerii, după cum sunt biblic consemnați, au, probabil nu degeaba, grijă ca primele lor cuvinte după apariție să fie: Nu te teme!), ori despre cum nălucirile ritmate mi-au arătat calea spre Împărăție. Deloc ceva dintr-acestea toate, fiindcă totul este, de fiecare dată altfel - iar situațiile universale sunt de fapt situații particulare, universalizate numai când au proprietatea de a fi lesne de digerat. Apoi, nu aș scrie acestea fiindcă povestea mea ar fi mai specială, căci de dragul originalității, ne pierdem cel mai ușor personalitatea, izvorul autenticeii originalități, oricât de invidentă.

Negațiile fiind rostuite dintru început, în cel mai neindicat mod cu putință, ști-vom oarecum cu cine stăm de vorbă. Multă vreme am crescut cu muzici diverse răsunând mai ales din vecini, printre care și bassul de rap. Nu aveam nici o aplecare spre vreuna din ele, până într-o zi încă a copilăriei, în care am ascultat "ceva bun de afară". Eram poate și o leacă mai sensibil la sonorități nefamiliare, fiindcă, la modul cel mai serios, aveam să descopăr mai târziu o interesantă zonă a rap-ului românesc, cu versuri meșteșugite înșirate pe sfoară, precum covrigii ăia tari, care merg neînmuiați doar pentru cine are dantură de copil al junglei.

Este bine de știut că muzica autohtonă contemporană de calitate (nu mă refer doar la genul menționat mai sus și sunt parțial de acord cu cei care spun că rap-ul nu este muzică, fiindcă, deși interpretările pot reclama ritmicități complexe, abia de auzi câteva note și acelea deseori fredonate pe un refren cu versuri facile) NU este pe televizor, este rareori la radio, se găsește greu pe internet, etc.

După cum nu am lăsat nici subcultura - da, este bine spus că hip-hop-ul este o subcultură, fiindcă atâta vreme cât nu ai pretenția de a face artă majoră, nu poți fi o cultură - hip-hop pentru Biserică, nici nu m-a dus muzica rap de mână la Biserică. Acolo, în cazul celor cu multe întrebări ca noi, se ajunge un pic mai greu, după ce cuvintele s-au cufundat singure în tăcerea din care ele s-au născut, liniște a cărei țâșnire din chiar miezul cuvintelor se cere premergătoare. Este nu o abandonare a ceea ce erai, ci mai degrabă o mestecare mai grijulie a ceea ce ai fost înainte de a fi ceea ce ai fost.

Bun, totuși, dogme, icoane, toate acestea, păi, unde e libertatea promisă? Oho, câtă poezie e în dogme, câtă libertate în icoane... dacă te uiți atent, dar atent-atent, se vede și din afară. Altfel, n-ar mai intra nimeni."

Bogdan Nicula

SEARA DE LUNI

Liviu Ștefan Vizitiu

Luni seara, muzeele sunt închise, e prima seară din săptămâna de lucru...deci ești undeva în suspensie... vrei să faci "ceva", vrei să te destinzi, poate să te culturalizezi un pic, poate să te informezi puțin.

Propunere deschisă: "Luni seara"! De ce!? Pentru că te trezește, pentru că te relaxează, pentru că te culturalizează cap coadă, pentru că te îmbogățește!
Cu ce? Cu viață, reală de această dată.

Cunoști oameni noi, idei noi, un loc nou. Se discută orice, până la ora unșpe noaptea, pe fundalul zumzetului din centrul vechi. Vreți să vă detașați de cotidian, să vă cunoașteți, să vă înțelegeți mai bine pe voi înșivă, haideți!

Fiecare seară are o temă. Ultima a fost: "Despre umor în genere". Următoarea...nu știu despre ce va fi, dar sigur va fi foarte interesantă. De ce? Pentru că renunțăm la rigiditate, preconcepții, forțări. Ne străduim să fim noi, "adevărații noi". Sincer acum, cine mai are răspunsul la aceasta, oare? Eu particip la seara catehetică de fix un an din motive de prostie și autoînchidere, în loc să particip de trei ani de când se întâmplă.

Nu faceți greșea mea...fiți mai buni decât mine.
Nu știu de ce aș vrea să vă conving. De fapt nu vreau. Vreau doar să vă povestesc despre această seară ca despre orice alta seară pe care o puteți petrece oriunde vreți...și închei prin expresia mea preferată:
"Vă ordon să faceți ceea ce vreți, ceea ce probabil că veți și face!".

Să fiți iubiți și fără frică, eu vă salut, Liviu!

Doamne ajută

PELERINAJ ÎN OLTENIA

În zilele de 19, 20 mai 2012 (sâmbătă/duminică), comisia de pelerinaje organizează un **pelerinaj de 2 zile** în județele **Vâlcea, Gorj și Hunedoara**.

Se vor vizita următoarele mănăstiri:

Ziua 1

- Mănăstirea Govora
- Mănăstirea Bistrița-Vâlcea - Închinare la Moaștele Sf. Grigorie Decapolitul
- Mănăstirea Arnota
- Mănăstirea Polovragi
- Mănăstirea Lainici (cazare)

Ziua 2

- Mănăstirea Lainici - Participare la Sf. Liturghie
- Mănăstirea Prislop - Închinare la mormântul Părintelui Arsenie Boca
- Mănăstirea Cozia

Plecarea va fi la ora 07:00 de la Biserica Sf. Dumitru. Deplasarea se va face cu un microbuz/autocar.

Prețul este de 165 lei/persoană și se va achita în momentul înscrierii. Masa nu este asigurată. Înscrieri se fac până luni, 14 mai 2012.

Relații la următoarele persoane:

- **Mafei Sebastian**
0743 599 159
sebastian_mafei@yahoo.com
- **Tudose Grațiana**
graziela_t29@yahoo.com
0751 299 015

LA PANGAR

Romeo Potoroacă

Ar trebui să o iau de la capăt cu explicațiile! Ce-i aia pangar v-am explicat rândul trecut! E un loc unde se întâmplă lucruri! Acum vă voi explica ce-i aia un debate! Un debate în biserică sau mai bine spus la pangar!

Ei uite cum stau lucrurile. Oamenii cred că nu mai au nimic de învățat! Serios! Jumătate...ce vorbesc, mai mult de jumătate din oamenii pe care îi întâlnesc la pangar cred că nu mai au ce învăța! Stați să le vedeți expresia feței când mai intră câte o fiță intelectuală de genu' și mă vede pe mine smeritul cum mă deplasez de la Aristotel la Kraiopoulos și de la arta bizantină la pestilențele expresionismului în societatea noastră cu ușurința cu care unii povestesc filme. Vorbe mari desigur! Ei și așa sigur pe mine să vedeți ce lecție mi-am luat eu de la te miri cine! Și m-am mirat vă spun drept, m-am mirat de se mira mirarea de mine și eu de ea!

Dar să vă spun cum a început toată istoria aceasta! Se face că un tânăr simpatice mă amăgește la ceva palavre întrebătoare. Și ce-l mănca pe el era problema ideilor în general. Eu apuc să-i spun vrute și nevrute și să-i explic despre concepte, abstracțiuni, semiotică și alte din astea de zboară pe deasupra mizeriilor vieții. El tăcea și asculta, semn că omul m-asculta. Ei și după ce termin eu pledoaria îmi cere voie să-și spună și el părerea față de ce a tot perorat domnia subsemnatului. Și-mi spune o povestioară! La momentul ăsta drept vă spun că eram hotărât să mă fac c-ascult, căci convins eram că n-a priceput nimic. Dar să vedeți că m-a prins vorba lui. Și se face că-mi povestește cum un truc magic are trei pași. Primul se numește prezentarea, e momentul când magicianul ne arata iepurașul.

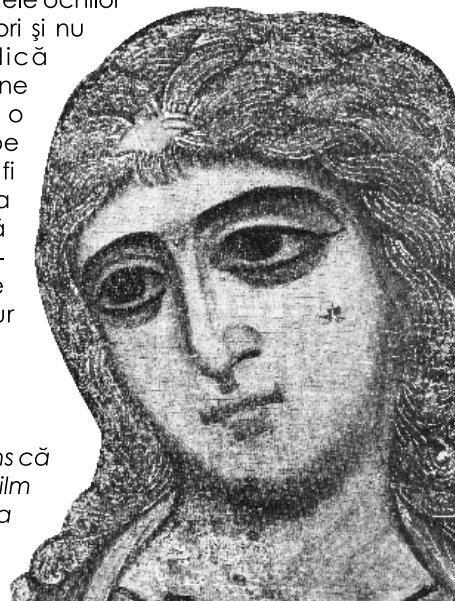
A doua se numește transformarea, momentul când iepurașul dispăre. Și a treia și ce-a mai importantă se numește "Prestigiul".

Dacă noi facem lucrurile doar să se transforme adică doar să dispară, ca în cazul urechiatului, drăguțu' de el, lumea se uită amuțită și anesteziată fără prea mari reacții sau păreri de vre-un fel. Fără cea de-a treia etapă și anume "Prestigiul" nu avem nimic. Dar ce face acest prestigiu? Nimic mai simplu! Face ca iepurașul să apară la loc. Abia atunci lumea sare de pe scaun și aplaudă!

Așa că aviz amatorilor cu mine în frunte, că atunci când mai credem noi că am păpat destulă teologie, dacă o facem doar să dispara undeva prin spatele ochilor noștri monstruos de simțători și nu căutăm Prestigiul, adică buchia care se face carne vie, oamenii se vor uita la o anomalie care turuie, pe margine a ce bună ar fi lumea dacă s-ar schimba când noi am decretat că ne-a ajuns cuțitu' la os vis-avis de cât de decadentă e dânsa. Lumea din'prejur adică!

Doamne ajută!

P.S. Binențeles că m-am prins că sursa lui de inspirație e un film celebru. Dar chiar și așa sensurile se păstrează!

CARTE DE PYS DEOPARTE

Ivona Boitan

SUFLETUL MEU, TEMNIȚA MEA Arhimandritul Simeon Kraiopoulos

„Ești ceea ce ești. Nu-ți fie teamă să accepți aceasta”

Ce îndemn simplu și curat, dar cine mai face asta astăzi? Ne ascundem după haine, mașini, mărci, etichete. Facem poze și le punem pe medii de socializare și stăm cu frica în sân să nu se prindă cineva că zâmbetul nostru e împrumutat din-o reclamă, ca și viața noastră de altfel... Când ne-am oprit ultima oară să ne întrebăm cine suntem? Câți știm ce apreciem cu adevărat... Știm câți bani vrem să cerem la noul "job" dar știm câți bani facem?

Arhimandritul Simeon Kraiopoulos ne invită să ne uităm în noi. Adânc în noi. Și s-o facem bărbătește, cu tot curajul. Și să nu ne fie teamă de zgura pe care o găsim. Să nu pretindem că e pilitură de aur... Să o acceptăm și să coborâm și mai adânc, până unde? Până dăm de lumină. Dar pentru asta e important să nu ne convingem și să nu încercăm să-i convingem și pe alții că întunericul nostru e de fapt lumină...

„Cineva avea zece catări. Când nu călărea, îi alinia pe toți zece în fața lui, îi număra 1, 2, 3, 4... și erau zece. Însă când călărea îi număra și ieșeau nouă.” Ce se întâmplă?, spunea „ce se întâmplă?” I-am numărat adineori și erau zece, iar acum sunt nouă? Ce se întâmplă? Nu număra și cățirul pe care-l călărea. Noi oamenii suntem prinși în cursa sinelui nostru, înrobiți de sinele nostru. Oricât de multe am înțelege sinele nostru nu-l vom atinge nicicum. Nu-l vom deranja. Vom număra doar nouă catări”. Ei bine, aceasta carte vă ajută să numărați corect catării. Altfel spus, Arhimandritul Simeon Kraiopoulos vă va lua de mână și vă va purta prin interiorul vostru și vă va ajuta să descoperiți lucruri înfricoșătoare poate, dar care odată detectate dispar. Vă va demonstra că vă cramponați de vechi când de fapt proclamați noul, că vă ascundeți după categorii și etichete când susțineți că vreți să fiți liberi și că există rugină acolo unde voi credeți că e aur curat. Sigur, nu e ușor să auzi asta despre tine dar e primul pas spre eliberarea de sub tirania omului vechi.

Citiți și simțiți!

* Toate cărțile ce vor fi prezentate în această rubrică și multe altele la fel de utile unui parcurs creștin pot fi găsite la Biserica Sf. Dumitru la „Biblioteca lui Romeo”.

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 - LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 - EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 - USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

ȘTIRI DIN PAROHIA NOASTRĂ

Cântec, flori și voce bună

În Duminica Mironosițelor corul "Dimitrios" al Bisericii Sf. Dumitru Poștă, format din 15 fete tot una și una, conduse de Alexandra Teodora Bădiță a susținut după Sf. Liturghie un recital dedicat perioadei marcate de Sfintele Paști. De ce acum dacă sunt cântări de Paști? Pentru cei mai puțin obișnuiți cu practicile bisericești, facem o paranteză și spunem că Paștile nu durează doar trei zile cât e sărbătoarea marcată cu roșu în calendar. Tocmai de aceea se poate și chiar e bine să se spună "Hristos a Înviat!" până la Înălțare. Închidem paranteza.

Emoțiile au fost mari având în vedere că fetele s-au pregătit încă din luna februarie pentru acest eveniment, însumând în jur de 100 de ore de repetiții.

Dar roadele s-au văzut. În atmosfera plăcută de liniște care plutește întotdeauna după Sf. Liturghie vocile lor s-au înălțat clare și senine iar la final "mironositele" noastre au fost răsplătite cu flori.

Despre Alexandra Teodora Bădiță, cea care a format, conduce și dirijează acest cor trebuie să știți că are o voce îngerească, antrenată timp de 5 ani la Seminarul Teologic de fete de la Mănăstirea Agapia. De profesie psiholog, Alexandra își face timp să cânte duminică de duminică la strună și să facă repetiții cu fetele. Următorul concert va avea loc cu ocazia praznicului Sf. Maria dar până atunci puteți asculta corul, duminica de la 9,30.

Ciprian Apintiliese, un câștigător!

Ne face plăcere să ne mândrim cu el. Nu e slavă deșartă, nici o mândrie rea, din aceea care-ți seacă sufletul. Este bucuria pură de a anunța că Ciprian Apintiliese, "colegul" nostru de strună, a câștigat locul întâi la concursul organizat de Facultatea de Teologie în memoria renumitului profesor de Dogmatică și Mistică, Pr. Dumitru Stăniloae. Având în vedere profunzimea și densitatea materiei și numărul mare de participanți, rezultatul obținut de Ciprian Apintiliese este cu adevărat impresionant. Bursa "Dumitru Stăniloae" în valoare de 2500 de lei îi asigură lui Ciprian un start bun, având în vedere că este în ultimul an la teologie și dorește să facă studii post universitare, urmând ca într-un viitor nu foarte îndepărtat să devină preot. Noi îi urăm succes și vă așteptăm duminică la Sf. Liturghie să îl ascultați pe Ciprian Apintiliese și corul de fete. În numărul următor vă promitem un interviu interesant cu **Ciprian Apintiliese**.

Program liturgic

Duminică 8:30 - Utrenia și Sf. Liturghie
Luni 18:00 - Program de spovedanie
19:00 - Seara Catehetică
Miercuri 18:00 - Sfânta Taină a Maslului
Vineri 18:00 - Acatist
Sâmbătă 10:00 - Parastas
18:00 - Vecernia

**Biserica
Sf. Dumitru - Poștă**

**Str. Franceză Nr.1
sector 3, București**

**0727 394 631
0730 590 781**